

Επιμέλεια Γιώργος Χατζηβασίλης

ΤΑ ΜΑΘΑΤΕ ΤΑ ΝΕΑ;

ΣΑΒΒΑΤΟ ΚΟΝΤΗ ΓΙΟΡΤΗ...

Μπροστά οι Λίμπεραλ στις δημοσκοπήσεις

ΑΛΛΑ ΟΙ ΜΙΚΡΟΙ ΘΑ ΕΧΟΥΝ ΤΟΝ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟ ΛΟΓΟ

Μακάρι να διαψευστώ τελικά, αλλά οι δημοσκοπήσεις δικαιώνουν την άποψή μου ότι ο Εργατικός ηγέτης, Μπιλ Σόρτεν, δεν έπρεπε να ρίξει όλο το βάρος της προεκλογικής εκστρατείας του στην υποτιθέμενη ιδιωτικοποίηση του Μέντικερ από μια Λίμπεραλ κυβέρνηση, όταν οι ψηφοφόροι δεν πιστεύουν πως υπάρχει πολιτικός ηγέτης που θα κάνει χαρακίρι ιδιωτικοποιώντας το. Ο Μπιλ Σόρτεν θα μπορούσε να καταγγείλει την κακή διαχείριση και υπονόμηση του Μέντικερ από την κυβέρνηση Τέρνμπουλ, αλλά τις κατά μέτωπο επιθέσεις του στο Λίμπεραλ Πάρτι έπρεπε να εστιάσει στην ενίσχυση των τραπεζών, των μονοπωλίων και ξένων επενδυτών με \$50 δις, χωρίς κέρδος κέρατα που λένε οι Έλληνες.

Ο μέσος Αυστραλός, που δυσκολεύεται ν' αγοράσει το πρώτο σπίτι του, ή πρέπει να δαπανήσει \$100.000 για να σπουδάσει το παιδί του και οι μικροεισοδηματίες, συνταξιούχοι και χαμηλόμισθοι που δυσκολεύονται να τα βγάλουν πέρα με τα εισοδήματά τους, ασφαλώς αγανακτούν όταν ακούν για την γενναιοδωρία του Μάλκολμ Τέρνμπουλ

στους δισεκατομμυριούχους φίλους του.

Οι δικαιολογίες του για το δώρο στους μεγαλοεπιχειρηματίες είναι τουλάχιστον αστείες. Οτι δηλαδή οι ξένοι ή και οι ντόπιοι επιχειρηματίες θα τρέξουν να επενδύσουν μεγάλα κεφάλαια σε επιχειρήσεις, ή να προσλάβουν επιπλέον προσωπικό επειδή θα μειωθεί κατά 5% ο φόρος που πληρώνουν!

Κανένας ευφυής επενδυτής, ακόμη και από το Τιμπουκού, δεν θα έρθει να επενδύσει στην Αυστραλία επειδή ο φόρος που θα πληρώνουν για τα κέρδη τους είναι μόνο 25%, αν δεν υπάρχουν κέρδη. Ο ευφυής επενδυτής πρώτα θέλει να γνωρίζει αν τα κέρδη και τα κεφάλαιά του είναι εξασφαλισμένα πριν αποχωριστεί με τα χρήματά του. 'Η θα μού πει ο πρωθυπουργός ότι οι Τράπεζες θα ανοίξουν νέα υποκαταστήματα και θα προσλάβουν προσωπικό επειδή θα τσεπώσουν επτά δισεκατομμύρια δολάρια από την κυβέρνηση;

Ο Μπιλ Σόρτεν θα μπορούσε να βάλει στη γωνία τον Μάλκολμ Τέρνμπουλ με αδιάσειστα επιχειρήματα για τη συμμαχία του με τους κροίσους και δεν το έκανε, με συνέπεια να μειωθεί η δημοτικότητα

του Εργατικού Κόμματος μερικές ημέρες πριν τις εκλογές.

Αυτή η κυβέρνηση, περισσότερο από οποιαδήποτε άλλη στο παρελθόν, προστατεύει και ενισχύει το οικονομικό κατεστημένο, ενώ οι μη προνομιούχοι υποφέρουν, αλλά ο Μπιλ Σόρτεν επέλεξε να ασχοληθεί με τη δήθεν ιδιωτικοποίηση του Μέντικερ και αντιμετωπίζει την κατηγορία ότι ψεύδεται.

Το Εργατικό Κόμμα, θα κερδίσει 10 επιπλέον έδρες όπως προβλέπουν οι ειδικοί, ίσως και μια ή δύο ακόμη αν δεν μειωθεί περαιτέρω η δημοτικότητα του, αλλά το τελευταίο λόγο για το μέλλον του Μάλκολμ Τέρνμπουλ, αλλά και του Μπιλ Σόρτεν στην πολιτική θα έχουν οι Πράσινοι, ο Νίκος Ξενοφών και οι ανεξάρτητοι. Αυτοί οι υποψήφιοι θα εκλύσουν τους μη προνομιούχους ψηφοφόρους, απογοητευμένους από τα δύο κόμματα εξουσίας που οι πολιτικές τους συμπίπτουν πολλές φορές, ακόμη και στα ψηφοδέλτιά τους όσον αφορά τις προτιμήσεις.

Ομως, ας περιμένουμε την τελευταία δημοσκοπήση πριν βγάλουμε εκλογικά συμπεράσματα πιο κοντά στην πραγματικότητα.

Το Brexit

Όπως γράψαμε χθες, οι μετασεισμικές δονήσεις από το σοκ του Brexit συνεχίζονται, αλλά περισσότερο στο Ηνωμένο Βασίλειο που μόνο ενωμένο δεν είναι και κλονίστηκε συθέμελα. Ηδη τρεις μεγάλες εταιρείες αξιολόγησης πιστοληπτικής ικανότητας μείωσαν την βαθμολόγηση του Ηνωμένου Βασιλείου στο ΑΑ με αρνητικές προβλέψεις για το εγγύς μέλλον, ενώ η ισοτιμία της στερλίνας βρίσκεται σε ελεύθερη πτώση και οι επενδυτές κατακρεουργούνται στα διεθνή χρηματιστήρια. Σαν να μην έφταναν όλα αυτά τα κακά, η αξιοπρέπεια της Αγγλίας πληγώθηκε βάνουσα με την ήττα της από την Ισλανδία στο ευρωπαϊκό πρωτάθλημα. Πώς λέμε ενός κακού μύρια έπονται; Αυτά να βλέπουν οι αριστεροί και δεξιοί που καταχάρηκαν για τη πύρρεια νίκη του Brexit, όπως χάρηκα κι' εγώ, αλλά για διαφορετικούς λόγους.

Όπως προβλέψαμε χθες, ήδη ο πρωτεργάτης της νίκης του Brexit και πιθανός συντηρητικός πρωθυπουργός, Μπόρις Τζόνσον, μιλάει για εμπορικές συμφωνίες με την Ε.Ε. μετά την αποχώρηση και τονίζει ότι το Ηνωμένο Βασίλειο παραμένει ευρωπαϊκή χώρα.

Εξάλλου και παρά τις προβλέψεις των ευρωσκεπτικιστών, η Ε.Ε. όχι μόνο δεν δείχνει σημάδια διάλυσης, αλλά αντιμετωπίζει σκληρά τους Βρετανούς και απαιτεί να φύγουν το γρηγορότερο, αφού αυτή είναι η επιλογή τους. Όλα αυτά δεν σημαίνουν ότι άλλαξα γνώμη για το άθλιο κατασκεύασμα όπως κατάντησαν την Ε.Ε. οι νεοφιλελεύθεροι, ούτε τους έδω-

σα συγχωροχάρτι για την εγκληματική αντιμετώπιση του ελληνικού λαού με τα μέτρα λιτότητας που επέβαλαν. Όμως, ελπίζω πως η αποχώρηση του Ηνωμένου Βασιλείου θα βοηθήσει τις υγιείς προοδευτικές δυνάμεις μέσα στην Ε.Ε. να επιβάλουν τις απαραίτητες μεταρρυθμίσεις για την εκδημοκρατικοποίηση των θεσμών της και την αντιμετώπιση της ακροδεξιότητας έξαρσης με οικονομικά μέτρα για ανάπτυξη και πάταξη της φτωχοποίησης των ευρωπαϊκών λαών.

Για όλα φταίει ο Αντρέας!

Στην Ελλάδα έγιναν πρόσφατα εκδηλώσεις μνήμης για τα 20 χρόνια από τον θάνατο του Αντρέα Παπανδρέου και ακούστηκαν πολλά εγκώμια, αλλά και καταγγελίες εναντίον του. Ο Αντρέας δεν ήταν άγιος, ούτε αλάνθαστος, αλλά ξεχώρισε σαν πολιτικός και άφησε ανεξίτηλο στίγμα. Σαν πρωθυπουργός έσκυψε με τρυφερότητα πάνω από τους μη προνομιούχους, τους ηλικιωμένους, τη Γυναίκα και τους αγρότες.

Όπως είπε ο Γ. Παπανδρέου για τον πατέρα του, ιδρυτή του ΠΑΣΟΚ, σταματήσαμε στην Ελλάδα να έχουμε πολιτικά παιδιά ενός κατώτερου θεού, για το Εθνικό Σύστημα Υγείας, για την αναγνώριση της Εθνικής Αντίστασης, την επανάσταση στα δικαιώματα της Γυναίκας, για το γεγονός ότι η Ελλάδα απέκτησε εξωτερική πολιτική που χαράσσονταν στα κυβερνητικά γραφεία κι όχι στην αμερικανική πρεσβεία, για το γεγονός ότι το ΑΣΕΠ, ο θεσμός-σταθμός αξιοκρατίας που φέρει την υπογραφή της δικής του κυβέρνησης

κι ότι κανένας δεξιός από αυτούς που τον έλεγαν «φαύλο», δεν είχε διανοηθεί καν να φτιάξει ΑΣΕΠ, αλλά αντίθετα ξεφύτρωσαν τα stage για να ξεπεράσουν κάθε ΑΣΕΠ. Από την άλλη ήξερε και ο ίδιος, αναγνώριζε κι ο ίδιος, ότι σε πολλούς τομείς η γάγγραινα του πελατειασμού, αντί να υποχωρήσει είχε επιδεινωθεί. Ο Αντρέας αύξησε και τη σύνταξη ΟΓΑ για τους αγρότες, έκτισε τα ιατρικά κέντρα στην επαρχία, οργάνωσε τα ΚΑΠΗ, αλλά άφησε ανενόχλητα τα λαμόγια στο Κόμμα του. Υστερα από 20 χρόνια μετά τον θάνατό του, κάποιος τον κατηγορούν σαν υπεύθυνο για την χρεοκοπία της Ελλάδας και δυστυχώς έχω ακούσει Πασόκιους συμπαρόικους να συμφωνούν. Ακόμη και αν υποθέσουμε ότι ο Αντρέας, όπως ο Γκοφ Ουίτλαμ, «σπατάλησε» χρήματα για να βοηθήσει τους μη προνομιούχους, όμως, τί έκαναν οι πρωθυπουργοί που τον διαδέχτηκαν; Τί έκαναν όλα αυτά τα χρόνια ο Σημίτης, ο Μητσστάκης, ο Κώστας Καραμανλής, ο Γιωργάκης Παπανδρέου, ο Σαμαράς, για να εξοφλήσουν τα... χρέη του Αντρέα; Τί έκαναν όλοι αυτοί για τον ελληνικό λαό, βρε παιδί μου και για την υστεροφημία τους; Δεν θα ζω, βέβαια, αλλά είμαι περίεργος αν ο ελληνικός λαός θα θυμάται τον Σημίτη, τον Μητσστάκη, τον Κώστα Καραμανλή, τον Γιωργάκη Παπανδρέου και τον Σαμαρά, είκοσι χρόνια μετά τον θάνατό τους...

Μεγάλοι ευεργέτες

Αιγυπτιώτης συμπάροικος μού είπε πρόσφατα πως η ομογένεια στην Αυστραλία δεν γέννησε μεγάλους ευεργέτες, όπως

ο Ελληνισμός στη χώρα του Νείλου. Συμφωνώ πως στους Αντίποδες ίσως δεν έχουμε μεγάλους εθνικούς ευεργέτες όπως στην Ελλάδα και άλλες χώρες, αν και ευεργέτες θα πρέπει να θεωρούμε ανθρώπους σαν τον Νικόλαο Λουράντο, τον Διονύση Κομινάτο και μερικούς άλλους στην Αυστραλία που έχουν προσφέρει πολλά, έστω αν είναι η εξαίρεση και όχι ο κανόνας.

Όμως -για μένα- ευεργέτες είναι και όλοι αυτοί που δούλεψαν σκληρά και πρόσφεραν από το περίσσειμά τους για ν' αγοράσουν ή κτιστούν τα μεγάλα έργα της ομογένειας. Οικογένειες ολόκληρες, που στόχο τους είχαν να μεταλαμπαδέσουν τα ήθη και έθιμα της περιοχής όπου γεννήθηκαν και μεγάλωσαν στην πατρίδα. Οι περιουσίες που δημιούργησαν αυτοί οι πραγματικοί ήρωες της ομογένειας κινδυνεύουν να καθούν, επειδή οι ανάγκες σήμερα δεν είναι οι ίδιες, ούτε οι συνθήκες, γιατί ο τοπικισμός είναι ανύπαρκτος ανάμεσα στα παιδιά μας που -ευτυχώς- νιώθουν Έλληνες, ή έστω ελληνικής καταγωγής. Υπάρχουν δεκάδες εκατομμύρια δολάρια σε ανεκμετάλλευτα κτήρια και τραπεζικούς λογαριασμούς της Ανω Κρύας Βρύσης, γι' αυτό διερωτώμαι πολλές φορές γιατί όλοι αυτοί οι πρόεδροι των εθνοτοπικών και άλλων οργανώσεών μας δεν έχουν οράματα πέρα από την επόμενη χοροεσπερίδα; Αντί να κάτσουν μονιασμένοι και να σχεδιάσουν το μέλλον των οργανώσεών τους με μεγαλεπήβολα έργα που θα τιμήσουν τους ίδιους, την ομογένεια και κατ' επέκταση την Ελλάδα μας;